

Tremoles

JOAN MARGARIT

Quan el perfum de nit
del gessamí tremola
vora meu, s'obre el pou
del teu cos dins de mi.
Un amor esvanit
és un vent fosc que sempre
fa tremolar la flama
d'una petita espelma
que assenyala el futur.
Avui està apagada
i ara tremola l'ombra,
només l'ombra, de tu.

MARGARIT, Joan (1995): *Aiguaforts*. Barcelona: Columna.